

na avstrijsko stališče. Nemčija pravi, da anekcija Bozne in Hercegovine Srbijo sploh nič ne briga.

Belgrad. Odbor za srbsko narodno obrambo je izdal oklic, v katerem naznanja, da je vojna pred durmi. V tem oklicu citamo m. dr.: „Srbski junaki! Vsak hip zna priti avstrijski ultimatum, kateremu mora slediti 3 dni pozneje dohod avstrijskega vojaštva. Tako je sklenil avstrijski vojni svet.“

Budimpešta. Tu so arretirali nekoga Banca, ki je dejal, da je odposlanec Nemčije. Baje pa je srbski špijon, ker so našli v njegovih kovčkih orodje in municijo. Gotovo je Banca srbski oficir, ki je hotel vtihotapiti vzorce našega streljiva in orodja.

Paris. List „Tems“ piše: „Srbija naj nam bode še tako simpatična, ona ni vojske vredna. Nobena vlada noče te vojske in bilo bi zločinsko, ako bi jo pričeli. Izvoliti se mora med razširjenjem srbske meje in razburjenjem Evrope. Mi smo že volili.“ Iz tega je razvidno, da Francozi neóje blazne Srbe podpirati.

Dunaj. Noben list ne sme ničesar poročati o vojaških tajnostih in premikanju vojaštva. Graška „Tagepost“ je bila zato v sredo zaplenjena. Vesti o mobilizaciji itd. moramo torej tudi mi zamolčati.

Kaj bi nas koštala vojska? Troški francoske vojske so znašali na nemški strani skupno 2.065 milijonov kron. Vojska je trajala 305 dni, torej je koštal vsak dan vojske okroglo 6% milijonov kron, vsak vojak vsak dan pa 7 kron. Pri temu pa niso računili troške za zopetno oboroženje, poraba materijala, penzije za vdove, sirote in invalide in izgube na zasebni lastnini. Skupni troški te vojne na francoski strani so znašali 5 milijardov, to je 5.000 milijonov kron. — Čisti vojni troški rusko-japonske vojske so znašali za Ruse 3.390 milijonov, za Japonce pa 2.860 milijonov kron. Ako se hoče po teh številkah izračunati troške bodoče avstrijske vojske, potem se mora ceniti velikost armade. Skupno bi se moralo računati okroglo 2 milijona mož na dan. Ako se vzame za enega vojaka dnevno 7 kron, koštala bi vojska vsak dan 14 milijonov kron, vsak mesec 420 milijonov, eno leto pa 4.110 milijonov kron. K tem velikanskim troškom prisle bi še razne podpore, penzije, itd. Tako bi torej bili vojni troški velikanski in čutili bi jih še desetletja. K temu pride še dejstvo, da od Srbije nimamo pričakovati nobene vojne odškodnine, kajti, — kjer ni nič, izgubil je cesar pravico.

Zasedanja. V krogih poslancev se razglašča, da bode vlada državni zbor dne 16. marca sklicala. Državni zbor imel bode potem hitro volitve v delegacijo izvršiti. Delegacije same bodo imele v kratkem zasedanju dovoliti kredite za skupni proračun države za l. 1909. Državni zbor sam bi imel potemtakem izvršiti oziroma skleniti edino rekrutno predloga, nadalje postavte glede podržavljenja železnic in postavte glede aneksije Boznije ter Hercegovine. Državni zbor bi zboroval okroglo od 16. marca do 5. aprila. Seveda je vse to odvisno od tega, je-li se bodoje stranke med seboj in z vlado sporazumele ali ne. Ako bi ta cilj nebi bil dosegljiv, potem je skoraj gotovo, da vlada zbornico razpusti in § 14 — ostane vladar.

Državna zbornica se bode baje meseca marca zopet sklicala. Vlada hoče napraviti zopet poiskus, je-li bode s temi poslanci mogoče pametno delati ali ne. Da je naši državci v tej vojni nevarnosti delavna zbornica potrebna, mora vsak pametni človek sprevideti. Ako bi posamezni poslanci pa mislili, da so njih narodnostni in osebni nazori več vredni nego splošna ljudska in državna korist, ako bi vsled tega zopet na pobalinski način onemogočili zasedanje državne zbornice, — potem bi morala vlada zbor sploh razpustiti. Posledica tega bi bila, da bi se vlada vse potrebne postavte sama na podlagi zloglasnega § 14 dovolila. Mi bi torej ne živeli več v ustavni državi, temveč pod vlado absolutizma. Ustaška kri l. 1848 je torej zastoj tekla.

Finančni položaj države dela baje novemu ministru Bilinskemu velike skrbi. Denarja manjka na vseh krajih in koncih. Vzrok pomanjkanja so zlasti sredstva za vojaške namene. Ako bi k navadnim vojaškim troškom še oni morebitne

vojne prišli, potem bi se moralo zopet nove davke urediti. Kakor vidimo, bode bodočnost še — lepša. Davki so prvi in zadnji uspeh vse avstrijske politike.

Novi deželnozbornski volilni red, katerega je sklenil štajerski deželni zbor kot postavto, je bil te dni od cesarja potrjen. Volitve sicer še niso potrjene, ali pričakovati je, da se bodoje v dnevih konca maja odnosno začetka junija vršile.

Prestolonaslednik in kmetijska družba. Prestolonaslednik Franc Ferdinand je odložil protektorat čez c. k. kmetijsko družbo. Pravijo, da ni bil zadovoljen z vodjo avstrijskih kmetov Simitsch pl. Hohenblumom. Baje pa mu tudi to ni dopadlo, da se je načelnik družbe knez Auersperg v raznih lastnine prestolonaslednika se tikočih zadevah za državo potegnil. Upajmo, da kmetijski družbi ta korak ne bode škodoval in da bode i-naprej ščitila koristi kmetov.

Dopisi.

Kaplja pri Arnfeldu. Ljubi „Štajerc!“ Mi imamo na Kaplji že od leta 1887 nemško šolo z dvema razredoma in imamo tudi denarje od nemškega „Schulvereina.“ Lansko leto smo zopet en razred postavili. Ker je naša občina uboga in bi zopet od „Schulvereina“ denarje potrebovala in ker tudi cela občina hoče, da bi naša šola ostala nemška, zdaj je nastopil neki hudi sovražnik nemške šole. Mož je Čeh in je že 16 let na Kaplji. Ta človek misli, da mora cela občina tako plesat, kakor on godi, pa ne bo. Nadalje prihodnjč.

Ponikava ob juž. žel. Kakor smo že poročali, da so naši klerikanci hudo poparjeni, ker niso mogli na dan volitve pripravljene smodnika izstreliti. Sedaj se močno hudujejo in čudijo in ne vejo kam smodnika spraviti. In sedaj pa že komaj čakajo te verne duše odrešitve o zopetni volitvi. Najhujše jih vest peče do naprednjakov in jih hočejo v prihodnje premagati. Posebno se pogovarjajo s tistimi ki niso bili pri zadnji volitvi, ker nekateri pravijo, sedaj bodem pa na kaplanovo stranko volil ker so mi dve cigari dali ko so prišli za svete tri kralje kropit. Torej, lepo od Vas, kateri boste za cigare volili. Posebno imenitno in bahato se nosijo naši klerikalni in modri mladeniči odkar so igrali neko igro pod komando kaplanovo. Izvrstno dobro se počuti neki Preložnikov Jurček in ga zelo vest peče ter se hudo boji Velikonočne spovedi ker ne ve če bode dobil odvezo ker je Štajerca bral in ga dalje časa v žepu nosil. Ja pa še več, iz cerkve domov gredoč zabavlja čez naprednjake in si s tem svojo jezo ohladi, da pripoveduje babnicam svoje grozno mnenje o Štajercijancih. Pa ta Jurček se celo predrzne prestopiti prag v stanovanje naprednjaka s takšnim obnašanjem, kakor da bi bil dotični kakšen ubijalec in mu pretil s tožbami in pa da se ne nemurjev nič ne boji. Pravi, da ga je dotični na časti razžalil, ker je baje enkrat rekel da je Preložnikov Jirgl. Bodi ti povedano enkrat za vselej da nas v miru pusti, ter nam ne pripoveduj vedno o kaplanovi nedolžnosti in o tako velevažnem delu če se mu res tako dobro zdi, da se ga kdo pri tepežu boji. Potem pa opusti tiste neumne reči, ker veš da tako pisarjenje je za šolarčke pa ne za odraslene ljudi. Če te pa glava boli, tedaj pa pojdi k tistemu saj veš h komu in te naj s kušarjevo možo namaže ter mu povej da si naj tudi sam svoj predolgi jezik namaže in naj opusti ogovarjenje ljudi; saj je mož in naj ne posnema govorenje starih bab. Reci mu tudi naj se ne vtika v take reči ki njega sploh nič ne brigajo. Bolj ko nas boste sovražili in obrekovali bolj se bode množilo število Štajercijancev. Vi napredni kmetje in delavci pa, ne bojte se njih sovraštva in ne verujte njihovi hujskariji ter si pridno naročajte naš potrebni napredni list.

Jesenice Gorenjsko. V sredo 17. februarja smo imeli občinsko sejo, kateri je predsedoval gerent Anton Čebulj z svetovalcoma Antona Pongratza in Peter Rozman-a, nasprotno se ni vdeležil seje dr. France Kogoj, kateremu sploh seje nič več ne vgajajo, ker so te prav pogoste in dolgo časa zamudne. Tudi svetovalec ne dobi niti vinerja za to, kajti delo v občini in za blagor občanov je za svetovalec, kakor za

župana vedno brezplačno. Zaradi tega že ne tož našim Savskima svetovalcoma za njihovo delo v državnost in trud najskrenejšo zahvalo izročiti. Čina jeseniška je imela konec leta 1908 moženja v gotovini 41156-97 K, kateri dajali, nje pa izvzemši 1400 kron prav v suumljivih ga je r čih hranilnicah in posojilnicah naložen. In po je za vse to odgovoren jeseniški gerent. Ali d leto 1908 sprejeli smo od c. kr. davčnega se blama v Kranjski gori 21123 K občinskih dokl. se blam mrliške ugleda: 192 K, za semnje 222 K. K činskih gozdov 1259 K od tega je plačal K. Umnosti gozd samolašno posekal in pri tem Tako bil, za klavnico 1730 K — za občino osavska 508 K in od Antona Trevna bivšega svetovalec vsled pritožbe svetovalca Pongratza, poga zalos 1263 kron; in več manjših svot, katere padal in demo navajali. Izdatkov je pa občina imela je b ogromne. Navedetih hočemo samo nakatero tro gerentu in podžupanu 1053 K. Občinskih ki trgov benem 4031.61 K. Pisarniške potrebščine pravil Komisije in policijski ogledi 529 K. Jesben“. (mu ponočnemu čuvaju 396 K. Jeseniškem zalost skemu čuvaju 360 K. Draginski dokladi dr. B kim učiteljem 1311 K. Kaplanom in org. je tek 690 h. Jeseniškim revnim šolarjem osil, na Za jeseniška pota in mostove 3232.32 moral. Savi se je samo ena pot in eden most straniti, vse drugo so Jesenice porabile. Razsvetl. Jesenicah, na Savi je itak vedno tema, rejalo. Za živinogledca, živinozdravnika in popa. Najb klavnice 2071 K. Potem za pokopališča ed g. I žarne brame 998 K, jeseniškemu knj in šolskemu svetu za popravljenje šole v J ako mor 5525-74 K! Tedaj je bilo vse za Jesenice ljubi, Savo skoraj nič, izdano. Ubožni zakladjetovano dohodkov 1507 K podpor pa samo za upadal in režeče, kajti na Savi nimamo občinskih nikdar 2356 K. To vse smo zabeležili, da občina pa se Savi razvidi, kaj in koliko potrebujejo ljudi križ od na Savčauov. Menda komentarja hidi tožil potreba. Seveda doklade mi plačujemo l.) do danes samo boro slovensko štirirazred Ravn na Savi zahtevamo, smo pa nemčurji in tročja, in tarji! O tem govorimo še v drugič več ankovič. umig je nekega slal: „Š ital Sch o prva ga časa dno revn ver ne kovič nas je že marsikatero uro prav leg že re in — d halona veliko osebico je Benkovič zelo občutljiv dan je pripravljen, reparirati svojo kaj ko sodiščem. Benko

Slike iz Brežic na Savi

(V*)

Pravzaprav kažemo le hudo nezadovoljstvo ako napadamo dr. Benkoviča in njegovo delo na brezobzirni način. Kajti splošno rečeno, Benkovič nas je že marsikatero uro prav leg že re in — d halona veliko osebico je Benkovič zelo občutljiv dan je pripravljen, reparirati svojo kaj ko sodiščem. Benko

Tako je ta politični „Prozesshansel“ vič našemu uredniku Linhartu in „S“ sploh že bogvé kolikokrat obljubil, da bo Zalibog da je večidel le pri obljubi ostal, se nismo mogli meriti s tem modrijanom, modrijani pred sodnijo. Posebno veselili ko nam je dr. Benkovič obljubil, da oproš ker smo mu črno na belem dokazali, da ovdetni proketo dobro računati. Mi smo vse pripravljeno, da možu pred sodnijo z njegovimi spisi dokažemo, da je res op dvakrat in trikrat toliko računil, kakor smel. Ali Benkovič se je premislil in — Hudomušni ljudje pravijo, da je imel slo

Enkrat pa nas je možakar le tožil bilo takrat, ko smo ga krstili za dr. Cveč. Za božjo voljo, to vendar ni nič hudega, je sicer, ako prvaški odvetnik vkljub pot in potrjenim računom „nima nič evne“ Benko-Cvenkoviču se to na noben način padlo. Zato nas je zatožil. Pa se je b grozno blamiral, do kosti osmešil. Kajti n nik Linhart je bil pred sodnijo popolnom sčen in dr. Benkovič je moral vse troške Hudomušni ljudje pravijo zopet, da Ben klijeti s tem niso bili zadovoljeni, ker hajali od tega časa iz njegove pisarne ve mastni računi...

*) Glej prejšnje številke.

„Štajerca“ pa Benkovič od tega časa naprej več ne toži. Le obljubljuje mu, da ga bode tožil. In v državni zbornici si je mož vzel poguma ter je prišel po „Štajercu“ udrihati kakor turški derviš po kristijanah. Ali njegovi udarci nas niso boleli, njegove psovke so od nas odletele; blato ki ga je na nas metal, padlo je zopet nanj nazaj. In poleg tega se mu je ves svet smejal.

Ali dr. Benkovič ni mož, ki bi se zaradi ene blamaže vstrašil. Ne, on ima dovolj poguma, da se blamira tudi dvakrat, trikrat, makari desetkrat. Ker so pa v državni zbornici že davno naveličali njegovih blamaž, delal je mož svoje neumnosti doma v Brežicah.

Tako je svoj čas izdajal listič pod imenom „Posavska straža“. V tej kunjici, katere so se klerikali sami sramovali in ki je morala vsled tega žalostno poginiti, je zlasti brežiške trgovce napadal in ljudstvo v bojkot silil. Ena teh števil je bila konfiscirana, pa se je vendar zelo hitro po okraju razširila. Zato jo je razobesil neki goveec v svoji izložbi. Nad listom pa je napravil napis: „Hier sind Hundspeitschen zu haben“. (Tukaj se dobijo pasji biči). Ta opomin na žalostni dogodek, katerega žalostni junak je bil dr. Benkovič sam, je moža tako razburil, da je tekel bronzog na okrajno glavarstvo in prosil, naj se trgovcu to šalo prepove. Trgovce je moral tudi res „Posavska straža“ iz izložbe odstraniti, ali pasjih bičov pa je imel tam še vedno... Benkoviču pa se je zopet celo mesto smejalo.

Najbolj smešna pa je bojazen Benkoviča pred g. Karl Schalonom. G. Schalon je mestni tajnik in vsled tega, kako se ima ravnti in kako mora nastopati. Da dr. Benkoviča posebno ne ljubi, to je umevno; kajti Benkovič ga je opetovano na nečuvani način v državni zbornici napadal in psoval. Ali g. Schalon vkljub temu ni nikdar ničesar protipostavnega ukrenil. Vendar pa se ga Benkovič približno tako boji kakor hudič križa. Vsled tega je Benkovič Schalona tudi tožil in je prišlo isti dan (27. prosinca t. l.) do razprave.

Ravno ta obtožba je take smešna, tako otročja, da se mora človek res čuditi, da je Benkovič — odrasen človek in poslanec. Med drugim je Benkovič g. Schalona tožil, češ da je ta nekega porednega pobiča z besedami domu poslal: „Marš domu, ti Benkovič.“ Nadalje je očital Schalonu, da je ta nekaj dejal: Mi bode-mo prvake že „abkrageh“ (vrat vzeli). Od tega časa sem ima Benkovič tak strah, da nosi vedno revolver seboj. Po našem mnenju mu revolver ne boče dosti pomagal. Ako ima Benkovič že res tak strah, potem naj vzame vsak dan — druge spodnje hlače. Benkovič je g. Schalona tudi tožil, češ, da ta vedno nekaj mrmra, kadar ga sreča in da mu kaže osle (!). Končno je staval Benkovič še sledeči slučaj pod obtožbo: Nekega dne je dohitel Benkovič na cesti g. Schalona. Nehote sta šla drug poleg drugega nekaj korakov naprej. Nakrat se obrne Schalon k Benkoviču in mu pravi: Vi, gospod doktor, ravno tako izgleda zdaj, kakor da bi šla skupaj; tega se pa res ženiram; pojdite raje naprej...

To je nekaj dogodkov iz Benkovičeve tožbe. Mislimo, da bi niti Korovina Mica zaradi takih stvari ne tožila, ker bi se bala blamaže. No, Benkovič pa je tožil in g. Schalon je bil seveda — oproščen. Cela dvorana in celo mesto se je prvaškemu poslancu krohotala...

Zanimivo je še za omeniti, da je Benkovič g. Schalona enkrat na cesti prosil, naj ga pusti za božjo voljo pri miru... In ta junak je rešitelj ter odrešenik slovenskega ljudstva...

(Pridobitje naprej.)

Novice.

Železna metlja. Poročila, tikoča se zunanje naše politike, so vedno resnejša. Zdaj pričenja tudi vlada več eneržije kazati, zlasti proti onim izdajalskim elementom, ki so zlorabljali svojo poslaniško imenuniteto v zločinske namene. Za nas je zopet to-le zanimivo: Pred nekaj meseci potoval je ljubljanski župan Ivan Hribar v spremstvu z nekim Čehom in nekim Poljakom v Petersburg. Tam so se ti avstrijski gospodje udeleževali panslavističnih demonstracij. Danes je naša zunanja politika pred dejstvom, da je Rusija nakrat spremenila svoje stališče in da jo

moramo smatrati za nam sovražno, s Srbijo zvezano državo. Hribar kot glavni voditelj slovenskega prvaštva je torej danes razkrinkan in stoji tukaj kot politični Judaž Iškarijot, kateri se brati z nam sovražno državo. Isto igro vidimo v potovanjih češkega Kloufača in raznih slovenskih velikašov na Srbsko. Naravnost pred izbruhom spora s Srbijo se je nahajal Kloufač tam doli v Beligradu. In dne 2. decembra so razstavili v Ljubljani sliko srbskega Jurčka. Vsako vojno sodišče bitake veleizdajalce poslalo na vislice. In čuje se, da je pričela vlada tudi zdaj z železno metljo pometati. Uredila so se preiskovanja in razni češki poslanci so že obtoženi zaradi veleizdaje in protivojaške propagande. Časi se spreminjajo in enkrat mora tudi vsaka potrpežljivost počiti. Le naprej, — zob za zob!

Mi znamo tudi! V nekem prvaškem listu smo čitali te dni po vrsti urejena imena raznih naprednjakov. Srednje črke so kazale potem besedo „Pereat“. To šalo si mi seveda tudi lahko privoščimo. Evo poskus:

- Spindler
- Korošec
- Roblek
- Šusteršič
- Pišek
- Narodni list
- Hribar
- Roškar
- Gospodar
- Gostinčar
- Benkovič.

Naši čitatelji vidijo, da ta stvar ni posebno težavna. Evo še en poizkus:

- Tercijalka
- klerikalec
- prvak
- liberalec

Za danes pač dovolj? Ako treba, napravimo še par teh sličic!

Kmetje, pozor! Znana pooblaševalna postava s Srbijo izgubi koncem marca svojo veljavo in z njo tudi uvoz srbskega mesa v naše kraje. Nekateri stranke delujejo že sedaj, da bi se dotična postava zopet podaljšala. To hotenje je zlasti zato nevarno, ker imamo v novi vladi tudi ministra dr. Weisskirchnerja, kateri je bil vedno prijatelj srbskih zahtev. Pričakovati je torej, da pride srbska pogodba, ki pomeni za naše živinorejce velikansko oškodovanje, zopet na dnevni red. Pri temu je le en izrek ministerskega predsednika pl. Bienenrtha zanimiv in vsega vpoštevanja vreden. Bienenrth je namreč dejal: „Ne bojte se pred trajnim oškodovanjem kmetijstva vsled srbske trgovinske pogodbe; kajti skoraj gotovo je, da bodejo elementarni dogodki ponovljenje provizorija marca meseca izključili.“ Z drugimi besedami povedano: Ministerski predsednik prizna sam, da je srbska pogodba oškodovanje avstrijske kmetije. Ali on upa na vojsko s Srbijo, ki bi onemogočila pogodbo. Mi pač le vemo in smo to opetovano dokazali, da je to-zadavna pogodba s Srbijo za naše domače živinorejce velikansko oškodovanje in nevarnost za njih obstoj. Zato opozarjamo že danes vse poslance, posebno pa slovenske poslance, naj starijo svojo dolžnost. Zadnjič jo niso storili. Voditelj in poglavarji klerikalne prvaške stranke so takrat za vlado in proti kmetu glasovali. Tudi poslanec „narodne stranke“ g. Ježovnik takrat ni bil navzoč in vsled tega ni glasoval proti vladi. Ježovnika so izgovarjali gotovi ljudje, da je bil bolan. Mogoče, ali ako je tako hudo bolan, da že mesce dolgo ne more svoje dolžnosti izvršiti, potem naj odloži svoj mandat. Kajti kmetje niso izvolili poslanca, ki bi doma svoje bolezniz zdravil, temveč poslanca, ki naj bi veliko hujše bolezniz na truplu kmetijskega ljudstva zdravil... Korošec, Pišek, Benkovič e compagnia bella pa naj izstopijo iz kluba dr. Šusteršiča, ako bi ta in z njim vsa ožlindrana gospoda proti slovenskemu kmetu nastopili. Poročali bodemo o celi stvari še natanko. Ali za danes le ponavljamo: Kmetje, odprite oči in pozor na delovanje vaših poslancev.

Slabe kristjane se kažejo gotovi duhovniki raznih krščanskih ver v Jeruzalemu. Ti možje se skoraj vedno pretepavajo in pobijajo. Te dni enkrat so se sprii grški in arabski kristijani med

seboj. Grški duhovniki so postrelili ob tej priliki štiri arabskih kristijanov. Vsled tega so napadli Arabci grške cerkve in klostre. Grški škof Euthymios je bil pred durmi klostra ubit. Turška vlada je vsled tega prepovedala čitanje maš. Za Turke morajo biti ti pretepi pač posebnega vpliva. Duhovniki s sabljami in revolverji v rokah, ki pridružejo danes vedno ljubezen do bližnjega, jutri pa se drug drugoga pobijajo, so pač čudni gospodje.

V Ljubljani so se pričele tudi že kazati posledice panslavistične gonje. Prišlo se bode pač do istega zaključka kakor v „zlati“ Pragi. Tako je dvignilo državno pravdnstvo tožbo proti advokatu dr. Kokolju in uredniku „Slovenskega Naroda“ Rasto Pustoslavniku. Ta dva prvaka sta tožen zaradi razžaljenja vojnega ministra ki sta ga napadla zaradi septemberskih dogodkov na prav grdi način. Zanašata se pač na ljubljanske porotnike, kateri oprostijo prvaške hujskače prav radi. Ali videti hočemo le, kako bode ta stvar končala. Istotako je državno pravdnstvo dvignilo obtožbo proti prvaškemu dr. Žerjavu, ker je le-ta priporočal, naj se deželnega predsednika z brahialno silo napade. Radovedni smo na izid teh razprav. Kajti vraga, tudi za prvake mora veljati postava!

Politika dohodkov. Eden glavnih voditeljev avstrijskih klerikalcev je na vsak način sedanji minister dr. Weisskirchner. Mož je bil najprve magistratni direktor na Dunaju in se je pustil penzionirati. Potem je postal predsednik državne zbornice in zdaj je trgovinski minister. Da se take službe ne plačajo preslabo, dokazujejo nam sledeče številke. Kot predsednik državne zbornice dobival je Weisskirchner letne plače 30.000 K. Obenem je vlekkel penzijo kot magistratni direktor v znesku 16.000 K; skupaj tedaj letnih dohodkov 46 tisoč kron. Zdaj dobiva kot minister še 10.000 K več, torej skupno 56 tisoč kron. Ne vemo sicer, kako dolgo bode minister ostal. Ali ako bi odstopil, dobival bi potem ministerske penzije letnih 8.000 K. Z magistratno penzijo bi dobival torej kot vpkokojeni človek najmanje letnih 24.000 K, to je 1.000 goldinarjev na mesec. Taka politika se že izplača...

Za svoj jubilej si naš cesar ni drugega nego dobrodelne priredbe želel. Vkljub temu so klerikalni Dunajčani proti cesarjevi želji napravili velikanske slavnosti. Za te nepotrebne slavnosti se je izdalo le na Dunaju okroglo 7 1/2 milijona kron. Koliko dobrega, koristnega bi se v zmislu cesarjeve želje s tem denarjem lahko storilo! Ali klerikalci vseh narodov gospodarijo povsod z enakimi sredstvi in na enak slab način!

Pod črno zastavo. Kakšno ljubezen imajo klerikalci do šole in učiteljstva, to kažejo pač najbolje razmere na Tirolskem. Te razmere vpijejo naravnost do neba. V 15 okrajih nemške Tirolske se nahaja skupno 791 šol, med njimi pa 232 pomožnih šol, v katerih se podučuje le od 1. novembra do zadnjega aprila. Vsak hlapec, ki zna pisati in čitati, zamore na teh šolah učitelj postati. Izkušeni učitelji imajo letne plače do 800 kron. Beda učiteljstva je velikanska. Tu se pač vidi, da bi klerikalizem, ki se boji ljudske izobrazbe, najraje vse šole zaprl in iz učiteljev mežnarje naredil.

Nemščina — svetovni jezik. Prvaki se pač zamanj trudijo, da bi dokazali „mali pomen nemščine“. Nemščina ostane vkljub temu svetovni jezik. Število časopisov je tako rekoč merilo za kulturo narodov. Na celem svetu obstoji 45.000 listov, od katerih jih izhaja 8.000 na Nemškem, ki imajo 12 milijonev čitateljev. Cela Severna Amerika ima le 16.000 listov, vkljub temu, da je 26 krat tako velika kakor Nemčija. 15.000 listov ima ostali svet. Torej je najmanje četrti del vseh časopisov v nemškem jeziku pisanih. In prvaški Slovenci so še vedno nasprotniki tega, da bi se ljudstvo nemškega svetovnega jezika priučili.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Tožba proti uredniku Linhartu. Kakor znano, naznanili so razni prvaški gospodje našega urednika, da se je dne 13. septembra v Ptujju protipostavno obnašal. Pri prvi razpravi je bil g. Linhart tudi na podlagi nasprotniških prič obsojen na 8 dni zapora. Ali pri rekurzni obravnavi v Mariboru se je prva sodba razveljavila in se je zapovedalo, da se morajo tudi Linhartove priče zaslišati. Druga razprava se je vršila

Savi.

zadovoljno... ovo gospo... ečeno. B... v lepo z... zbornici... ov jezik... poslanci... Loufačon... vojo ne... tljiv in... o čast... asel“ Be... „Štajer... la bode t... ostalo in... anom iz... elili smo... da nas... , da zna... fi smo i... ijo z last... es opetov... kakor bi... n — ni t... l slabo v... tožil. T... Cvenkan... dega. Ču... o podvoje... venka.“... način ni... je blam... jti naš v... olnoma o... roške pla... Benkovi... ker so... e vedno